

Požehnán buď Hospodin, má skála, který učí bojovat mé ruce
a mé prsty válčit! Moje milosrdenství a moje pevná tvrz,
můj nedobytný hrad, můj vysvoboditel, můj štít,
k němuž se utíkám, on mi můj lid podmaňuje.

Hospodine, co je člověk, že ho bereš na vědomí,
co syn člověka, že na něj myslíš?

Člověk se podobá vánku, jeho dny jsou jak stín pomijivé.

Hospodine, nakloň nebesa a sestup!

Dotkni se hor a bude se z nich kouřit.

Udeř bleskem, rozptyl nepřátele,
vypusť své šípy a uveď je v zmatek,
vztáhni ruku z výše, vyprosti mě a vysvobod' z
nesmírného vodstva, z rukou cizozemců!

Jejich ústa mluví šalebně, jejich pravice je
pravice zrádná! Bože, chci ti zpívat novou píseň,
s harfou o deseti strunách budu ti pět žalmy.

Ty, jenž dáváš spásu králům, jenž Davida,
svého služebníka, vyprošťuješ od zhoubného meče,
vyprosti mě a vysvobod' z rukou cizozemců!

Jejich ústa mluví šalebně,
jejich pravice je pravice zrádná.

Kéž jsou naši synové jak štěpy,
krásně urostli v svém mládí.

Naše dcery at' jsou jako
sloupy vytesané podle
chrámového vzoru. Naše sýpky
at' jsou plné, at' skýtají hojnost všeho.

Našich ovcí at' je na tisíce,
desetitisíce všude vúkol,
naš skot at' je březí. Ať nás nepostihne
vpád a odvlékání, ať nezazní žalostný
křik na ulicích.

Blaze lidu, jemuž se tak daří.

Blaze lidu, jehož Bohem je Hospodin!

Žalm 144

